

عنوان مقاله:

بررسی سبک لایه ی بلاغی بیان در سروده های شفیعی کدکنی

محل انتشار:

یازدهمین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد تاتاری - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

حسن دلبری - استادیار دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

سبک لایه ی بلاغی بیان از شاخه های مهم سبک لایه ای در دوران اخیر محسوب می شود که با تعیین میزان استفاده شاعر از صنایع و آرایه های ادبی به شناخت صوری و محتوایی سبک شعر شاعر کمک شایانی می کند. در این پژوهش به بررسی لایه ی بلاغی سبک در آثار شعری شفیعی کدکنی پرداخته شده است. محمدرضا شفیعی کدکنی از شاعران برجسته و محققان معاصر به ویژه در عرصه بلاغت می باشد. شعرش نه تنها در قلمرو محتوا و درون مایه که به لحاظ بلاغی قابل تحسین و تامل است. بهره گیری درست و دقیق وی از انواع علوم بلاغی شامل: معانی، بیان، بدیع و نیز موسیقی کلام وی را صاحب سبک نموده است. در این نوشتار تلاش شده با کاوش و جستجوی دقیق به بررسی نکات بلاغی در اشعار وی پرداخته شود. نتایج حاصله حاکی از آنست که سروده های شفیعی کدکنی علاوه بر این که از محتوای غنی برخوردارست در بهره مندی از علوم بلاغی سرآمد شاعران معاصر است. کاربرد آرایه های ادبی علم بیان در اشعارش که بیشتر از استعاره با ۹۸٪ و سپس تشبیه بلیغ می باشد. آرایه های بدیعی در سروده های شفیعی کدکنی به طور گسترده و متنوع وجود دارد. وی از بیشتر صنایع بدیعی در شعر خود استفاده نموده است اما بیشترین آرایه مربوط به نماد است. نمادپردازی وی با استناد به فرهنگ ایرانی، اسلامی، عرفانی و اساطیر سبک خاص و قابل تمایزی نسبت به دیگران شاعران معاصر به وی بخشیده است.

کلمات کلیدی:

لایه ی بلاغی، بیان، شفیعی کدکنی، سروده ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1453830>

